Краса і слава залишили світ.
Під нашим поглядом у ранню пору
Не в'ється фіміам вінками вгору,
Туди, де радісно сміється схід.
Ніжноголосі німфи серед віт
Своїми грищами не тішать зору
І не кладуть на гроб, що криє Флору,
Колосся з кошиків і майський цвіт.

Та є незгірші радощі й у нас,
І славити наш вік я не покину,
Що в дні, як вівтар у гаю погас,
Мені надію дав: хоч на годину
Цим подарунком бідним, без прикрас,
Потішити таку, як ти, людину.